

Montserrat Santandreu en una visita al dolmen de s'Aigua Dolça de la Colònia de Sant Pere. M. A. FIUS

Anys intensos i de molta feina

**MONTSERRAT
SANTANDREU
GINARD**

Batle d'Artà
(1995-2003)
Independents d'Artà

El meu pas per l'Ajuntament d'Artà fou de 1991 a 2003. Els primers quatre anys com a regidor de Cultura i Festes i els altres vuit com a Batle. Aleshores tenia 27 anys acabats de fer, el batle més jove de les illes, deien.

Els Independents d'Artà havíem passat de ser una agrupació d'electors a ser un partit polític i tot i que teníem afinat amb el PSM-EN la nostra política es marcava des d'Artà i amb el benestar dels artanencs i els coloniers com a objectiu.

Varen ser anys de molta de feina, molt intensos i de molta dedicació, personal i de tot el partit. En els dos mandats que vaig presidir la corporació municipal treballàrem per consolidar estructures i serveis públics que ja havien creat anteriors governs dirigits també per batles independents -**Jaume Morey i Mi-**

quel Pastor- i en creàrem alguns de nous que la població d'aleshores demandava. El camí, a grans trets, ja estava marcat.

El respecte pel territori i el medi ambient, la potenciació de la nostra llengua i cultura i la pràctica de polítiques socialment progressistes i econòmicament sostenibles han caracteritzat i defineixen encara els Independents d'Artà d'ençà que el grup es va formar el 1979 amb l'arribada de la democràcia.

La majoria d'iniciatives municipals que vàrem emprendre durant aquells vuit anys sortiren per unanimitat o per una ampla majoria. I les relacions que teníem els diferents partits era bona i qui més qui menys aportava en positiu. Tant les coincidències com les discrepàncies s'intentaven tractar des de la cordialitat i el respecte i això era positiu per a tots.

El fet de ser independents ens obligava a ser previsors i a presentar propostes i projectes molt treballats i consensuats, era l'única manera perquè Palma o Madrid els tengués en consideració, tant si hi governava la dreta com l'esquerra. La previsió, la constància i la insistència eren i són necessàries perquè un ajuntament pugui veure materialitzats els seus projectes, i la feina en equip, entre partits i entre institucions és indispensable. Com a batle, tenia molt clar que la meua feina era aquesta i així ho vaig procurar. No debades en vaig aprendre dels meus predecessors.

Amb els altres partits locals independents que existien aleshores a Mallorca hi teníem contactes i bones relacions, com amb la resta de formacions en general. Tanmateix, els problemes i les necessitats dels pobles petits eren i són molt semblants i la manca de recursos econòmics sol ser denominador comú.

En el pla personal, record aquella etapa amb satisfacció, però no l'enyor. Passats aquests setze anys, reconec que va ser una experiència molt enriquidora i un gran aprenentatge personal. També molta responsabilitat. Però haver treballat per a millorar el teu poble i el benestar de les persones amb qui convius sempre és gratificant i deixa petjada. I Artà bé s'ho val.